

עמ"ת 57740-08-25 - אחמד אבו גנאם נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 57740-08-25

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

העורר:
נגד אחמד אבו גנאם

המשיבה: מדינת ישראל
ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בירושלים מיום 14.8.2025 במ"ת 7429-04-25
שניתנה על-ידי כבוד השופט א' נחלון
ב' באלול תשפ"ה (26 אוגוסט 2025)
עו"ד מיכאל עירוני
עו"ד יצחק פרדמן
תאריך הישיבה:
בשם העורר:
בשם המשיבה:

מתורגמנית לשפה
הערבית: גב' מונא עבד אלחק

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 14.8.2025 (מ"ת 7429-04-25) השופט א' נחלון). בית המשפט המחוזי דחה את בקשת העורר לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. ביום 3.4.2025 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום המייחס לעורר עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, חבלה במזיד לרכב והחזקת אגרופן או סכין שלא כדין (ת"פ 7333-04-25). לפי המתואר בכתב האישום, ביום 26.3.2025 בעת שהעורר נסע ברכב עם שניים נוספים, הוא היה מעורב בתקרית שהחלה בכך שהעורר ניסה לעקוף את המתלונן ונמשכה לעבר חילופי קללות ואף תגרת ידיים. בהמשך לכך, דקר העורר את המתלונן בסכין פעמים רבות, בידיו וברגליו, וכן ניקב את צמיגי רכבו. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלונן פצעים עמוקים וחתכים והוא נזקק לטיפול רפואי. יצוין כי בתום האירוע ברח העורר מהמקום ובחלוף מספר ימים שבהם היה במנוסה, ביום 31.3.2025 הוא נעצר ובהמשך מעצרו

הוארך מעת לעת.

3. בצדו של כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים. בבקשה טענה המדינה כי יש בידיה ראיות לכאורה להוכחת המעשים המיוחסים לעורר, לרבות הודאתו, עדותו של המתלונן, עדותו של האדם הנוסף שהיה עם העורר ברכב, סרטונים שצולמו דרך רכבו של המתלונן במהלך האירוע וכן תמונות ומסמכים רפואיים המתעדים את הנזקים שנגרמו למתלונן. כן נטען כי נגד העורר קמות עילות מעצר הנובעות ממסוכנותו ומהחשש כי שחרורו יביא להתחמקות מהליכי משפט (בשים לב לבריחתו עובר למעצרו).

4. ביום 16.4.2025 התקיים דיון בבית המשפט המחוזי שבו בא-כוח העורר הסכים לקיומן של ראיות לכאורה וביקש כי תיבחן חלופת מעצר. בסופו של הדיון קבע בית המשפט המחוזי כי העורר יעצר עד למתן החלטה אחרת והורה על הגשת תסקיר מעצר בעניינו. זאת, בהתחשב בגילו הצעיר והעדר עבר פלילי (השופט מ' אילני).

5. ביום 11.5.2025 הוגש תסקיר מעצר כאמור ובהמשך לכך, ביום 5.6.2025 הוגש תסקיר משלים. ככלל, שירות המבחן נמנע מלהמליץ על העברתו של העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני, בשל הערכת סיכון גבוהה בעניינו וההתרשמות שבני משפחתו אינם פנויים או אינם מסוגלים לפקח עליו באופן אפקטיבי. בהמשך לכך, ביום 15.6.2025 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו (השופט א' פרסקי).

6. על כך הוגש ערר לבית משפט זה, אך העורר חזר בו ממנו לאחר שהובהר לו כי יוכל לפנות לבחינתה של חלופה חדשה שטרם נבחנה. ההחלטה בעניין ניתנה ביום 24.6.2025 (עמ"ת 39863-06-25, השופט י' וילנר). בעקבות החלטה זו, ביום 25.6.2025 העורר פנה לבית המשפט המחוזי בבקשה שייבחן מפקחים חדשים כאמור.

7. ביום 20.7.2025 הוגש תסקיר משלים נוסף בעניינו של העורר, שגם בו שירות המבחן נמנע מהמלצה על שינוי בתנאי מעצרו, לרבות על דרך העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני, בשל הסיכון הגבוה שנשקף ממנו. בהמשך לכך, ביום 14.8.2025, לאחר דיון שהתקיים בעניין, דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה לבחון מפקחים נוספים והורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח. בית המשפט המחוזי התייחס בהחלטתו לחומרת המעשים המיוחסים לעורר ולמסוכנות הגבוהה שמשתקפת מהם וקבע כי לא מדובר במקרה חריג המצדיק לסטות מהמלצת שירות המבחן.

8. על כך נסב הערר שבפני. בערר נטען כי בנסיבות המקרה לא היה מקום לייחס משקל לאמור בתסקיר. זאת, כך נטען, מאחר שהמלצתו של שירות המבחן נסמכה על כך שהעורר לא לקח אחריות על מעשיו וסירב להשתתף בטיפול, על אף שסירבו לעשות כן עולה בקנה אחד עם בחירתו לכפור

בעובדות כתב האישום במסגרת המשפט עצמו. כן נטען כי שירות המבחן לא דייק בתיאור הדברים שנאמרו לו על-ידי המפקחים המוצעים וכי למעשה הם ראויים לפקח על העורר.

9. הדיון בערר התקיים בפני ביום 26.8.2025. בא-כוחו של העורר חזר על טענותיו כנגד שירות המבחן והדגיש כי המפקחים המוצעים הם טובים, אחראיים ומחויבים. אחת המפקחות המוצעות שנבחרה על-ידי שירות המבחן - אחות בבית החולים הדסה, נכחה בדיון, הביעה את מחויבותה העמוקה לסייע לאחיה וכן התייחסה לכך שהיא מורגלת בנשיאה באחריות לשלומם של אחרים.

10. מנגד, בא-כוח המדינה טען כי דין הערר להידחות. מעבר לדחיית הטענות שהועלו נגד שירות המבחן, בא-כוח המדינה הטעים כי העורר עצמו היה בברירה קודם למעצרו, מה שמעצים את הקושי לסמוך עליו. כן נטען כי לעורר מיוחסים מעשים חמורים ועל כן נשקפת ממנו מסוכנות סטטוטורית.

11. לאחר ששקלתי את הדברים אני סבורה כי דין הערר להידחות. אינני מפקפקת במחויבות הגבוהה של בני משפחתו של העורר לסייע לו. האחות שהתייצבה לדיון הרשימה במחויבותה ובמסירותה. לצד זאת, אני סבורה כי הקושי במקרה זה עולה מן העורר עצמו, אשר התנהלותו שלו כמפורט לעיל מקשה לתת בו אמון בעת הזו. זאת, בשים לב לחומרת העבירות המיוחסות לו, לברירתו לאחר האירוע עד שנתפס ולאמור בתסקירי המעצר מטעם שירות המבחן (ראו והשוו: בש"פ 1133/22 סולימאני נ' מדינת ישראל(4.8.2022)). יוער כי אין לזקוף לחובתו של העורר את כפירתו באשמה ואת עמידתו על חפותו. אולם, אין בכך כדי לשנות מהמסקנה שאליה הגעתי. מסקנתו של שירות המבחן בעניינו של העורר הסתמכה על מכלול הנסיבות, לרבות התנהגותו של העורר בתקופה שקדמה למעצרו ולא מצאתי כי קמה הצדקה לסטות ממנה.

12. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, י' אלול תשפ"ה (03 ספטמבר 2025).

דפנה ברק-ארז
שופטת